
===== Bilgi ve İman =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Date: 12650

Öğrendiği insanın imanını yaralayacaksa öğrenmese daha mı iyi?

Bilgi konusunda iki temel yaklaşım var: Birincisi *bilgi güçtür* diyor, ikincisi *bilgi yüküttür*. Zamanımız birincisinin çok revaçta olduğu, herkesin her şeyi bilmek istediği bir zaman. Ancak her bilginin güç olmadığını da yavaş yavaş anlamaya başladık. *Lüzumsuz bilgi* diye bir şey gerçekten var ve hayatlarımızı kuşatıp, bizi ağıyla bağlamaması için Allah'a sığınmak gerekiyor.

Velakin soru baki. İnsanlara öğrettikleriniz, onların imanlarını yaralayacak, şüpheye düşürecekse, hala anlatmalı mısınız?

Buna *herkes için* cevap bulmak beni zorluyor. Normal şartlar altında, kafasının çalıştığını düşündüğüm biri için evet derim, /sonunda o meselenin çözümünü de sununca, daha kuvvetli bir imana sahip olacaktır./ Ancak herkesin *kafasının çalıştığından* artık emin değilim. İnsanların pek çoğu, tahmin ettiğimden fazlası, bildiğin düz aptal ve bu insanların neyi ne kadar anlayacaklarından hiç emin olamıyorum.

İlk akla gelen örnek, misal: Evrim teorisi lehinde bir söz söyleyecek oldun. Kafası çalışan insana, neticede bunun Fizik kanunları gibi, Allah'ın halk etmesindeki araçlardan biri olduğunu anlatabilirsin. Evrim var veya yok, ancak bunu anlama ve anlatma imkanın var. Ancak adamın bunu anlayacak hali yoksa ve ağızından çıkandan anladığıyla *evrim varsa, Tanrı'ya gerek yok* diyecekse mesela, ne yapmak lazım?

Bu sorunla hemen her gün karşılaşıyorum. Her gün belki abartmak gibi gelecek ama yazı yazarken, mesela, dini konulara girmek istemeyişimin sebebi bu. Ortalıkta İslam adına anlatılan pek çok şeye inanma ihtiyacı duymuyorum, bunların insanları daha iyi yaptığını da sanmıyorum. Adama *ölünün arkasından Sakarya İstiklal Marşı okumakla, Mevlid-i Şerif okumak arasında ne fark var?* desem, ne olur mesela? İnsanların ibadet aşkıyla yaptıkların faaliyetten dolayı sevap kazandığını inanıyorum, İstiklal Marşı'nı da ibadet niyetine okuyanlar vardır herhalde. Velakin böyle sorular sorup da insanların kafasını karıştırmak ne kadar doğru?

İnsanları hakikatle tanıştıracığım diye, hayatlarına daha fazla yük eklemek, daha fazla şüphe eklemek ne kadar doğru?

Bu soruya bu zamana kadar *hemen hiçbir zaman doğru değil* diye cevap verdim. Normal hayatımda kimsenin saçmalamasına karışmıyor olmamın sebebi de bu. Evin yanındaki türbede yatan Osmanlı generaline gelip, yardım isteyen oluyordur herhalde. Gelenlere *bu adamın size yardım edeceği yok, yardım edecek olsa kendine ederci* demiyorum. Bu insanların oraya gelip dua etmeleri sokakta avanak avanak gezmelerinden daha iyi.

Mamafih bir yerden sonra sıkılmaya başlıyor insan. Ne söylesen birinin *iyiliğine* çarpma ihtimali var. Diğer dinlere de sözüm yoktur mesela, adam *İsa Mesih aşkına* bir takım iyiliklerde bulunuyor. Ya *yaptığın iş batıl* desen, hani olmaz ya, adam da ikna olsa ve bu iyilikleri yapmayı bıraksa, daha mı iyi olacak?

Belki daha iyi olacak. Belki derdini anlayacak. Belki brtürbe gezmek yerine, oturup gerçek dualar etmeye çalışacak.